

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL
AL UNIUNII SINDICATELOR DIN INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 576

vineri 2 septembrie 1960

8 pagini 25 bani

Pacea — singura cale

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române — organul suprem al puterii de stat — s-a întrunit în sesiune extraordinară în zilele de 30 și 31 august, pentru a dezbate cea mai arzătoare problemă a zilelor noastre, problema asigurării păcii și, în legătură cu aceasta, politica externă a Republicii noastre. Pe baza unei analize profunde, științifice, realiste a tuturor problemelor esențiale care frământă astăzi viața internațională, raportul prezentat la sesiune de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a înfățișat cu adîncă claritate, cu înalt spirit de răspundere morală și cu discernămint comunist căile înfăptuirii celui mai scump ideal al omenirii — pacea — și poziția partidului, a guvernului, a întregului nostru popor față de această mare cauză a popoarelor.

Este limpede pentru oricare om cu judecată sănătoasă că în condițiile științei și tehnicii actuale, ale existenței unor forțe distructive inimaginabile, singura cale rezonabilă pentru a salva omenirea de la dezastru este calea coexistenței pașnice și, pe această bază, a asigurării unei păci trainice în întreaga lume. După cum se sublinia în raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, „în epoca noastră coexistența pașnică a devenit o necesitate vitală pentru întreaga omenire”.

Pentru triumful acestui adevăr luptă neabătută și cu dîrzenie comunistă țările socialiste, avînd în fruntea lor puternica Uniune Sovietică. De acest adevăr se conving tot mai mult popoarele lumii. „In strînsă unire cu celelalte țări ale lagărului socialist” — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la sesiunea Marii Adunări Naționale — „Republica Populară Română militează activ pentru mîșorarea încordării internaționale; pentru promovarea principiilor de coexistență pașnică, pentru zădărnicierea oricăror uneltiri ale cercurilor imperialiste agresive, pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale și statonnicirea unei păci trainice în lume. Această politică corespunde intereselor vitale ale poporului român, intereselor forțelor păcii și progresului de prezentindeni. Ea nu este dictată de considerente de conjunctură, ci este o orientare politică permanentă, luminată de farul învățurii marxist-leniniste, fundamentată pe aprecierea științifică a raportului de forțe și a tuturor factorilor care influențează mersul evenimentelor pe arena internațională”.

Intr-adevăr, o analiză științifică a raportului de forțe existent astăzi în lume ne arată în mod convingător că acțiunile provocatoare ale militarștilor, ale monopoliurilor imperialiste, cursa înarmărilor și politica războiului rece promovată de Statele Unite ale Americii sînt sortite eșecului.

Succesele strălucite ale Uniunii Sovietice în toate domeniile construcției comunismului, unitatea și țaria lagărului socialist, acțiunile sale concrete îndreptate spre menținerea și întărirea păcii exercită o puternică influență

asupra întregii dezvoltări contemporane, însușind popoarele în lupta lor pentru independență, pentru o viață fericită. Evenimentele confirmă întrutotul acest lucru. Apariția, ca urmare a elanului de nestăvilit al mișcării de eliberare națională, a numeroase state independente care promovează o politică de coexistență pașnică și care, dintr-o rezervă a imperialismului, devin o rezervă a forțelor păcii și progresului social duce la lărgirea zonei păcii și la restrîngerea posibilităților forțelor agresive.

În același timp, numeroase state nesocialiste ca India, Indonezia, Birmania, Ceylon și altele duc o politică de pace și de neparticipare la jocurile militare agresive, ajungînd la o poziție comună cu statele socialiste într-o serie de probleme importante ale vieții internaționale, în problemele mari ale războiului și păcii.

Instaurarea unui climat de destindere a încordării dintre state, asigurarea păcii în lume, promovarea în relațiile internaționale a principiilor coexistenței pașnice sînt strîns legate de dezarmarea generală și totală. De aceea poporul român — cum a subliniat în raportul său tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — consideră problema dezarmării cea mai importantă, problematică a vieții internaționale. Număratele propuneri constructive făcute de Uniunea Sovietică și susținute de celelalte țări socialiste pentru rezolvarea acestei probleme s-au lovit însă de poziția mereu refractară și ostilă a cercurilor imperialiste, care s-au demascat tot mai mult ca adversare a destinerii și a păcii.

Așa se și explică de ce, fiind seamă de raportul de forțe în lume și de voința de pace a popoarelor, țările socialiste au hotărît să transfere discutarea chestiunii dezarmării celui mai înalt for internațional, Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, unde toate statele vor putea să-și spună cuvîntul în mod hotărît în această privință. Seriozitatea și spiritul de înaltă răspundere cu care partidul, guvernul și Marea Adunare Națională a R.P.R. privesc problema dezarmării și discutarea ei în Adunarea Generală a O.N.U. se reflectă în adoptarea propunerii Uniunii Sovietice ca delegațiile la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. să fie alcătuite la cel mai înalt nivel, în desemnarea, în calitate de conducător al delegației Republicii Populare Române, a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ca omul care întrușipează în modul cel mai desăvîrșit aspirațiile poporului nostru și voința lui de pace.

Politica externă a Republicii Populare Române, politică activă de apărare și consolidare a păcii, rezultă din însuși caracterul orînduirii sale economice și sociale, din interesele fundamentale ale poporului român, care își îndreaptă toate eforturile pe tărîmul constructiv al înfăptuirii grandiosului program trasat de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. pentru desăvîrșirea construcției socialiste în patria noastră.

(Continuare în pag. 7)

Cu multă bucurie s-au întîlnit iar cu profesorii lor, în ziua începerii cursurilor, muncitorii-elevi de la secția serală a Școlii medii nr. 27 din cartierul Ferentari al Capitalei. Printre elevii școlii se află și un numeros contingent nou — tinerii muncitori care au intrat în clasa a VIII-a. Iată-l stînd de vorbă în curtea școlii, înaintea primei ore de curs.

Succes la învățătură, dragii muncitori-elevi!

Au început cursurile școlii serale pentru muncitorii-elevi... Cit de simple și obișnuite par aceste cuvinte, dar ce profundă rezonanță au! Cultura pătrunde adînc în halele laminatoarelor, a intrat în atelierelor fabricilor, a poposit la gura sondelor, s-a apropiat de forjor, de topitor, de cazangiu, de strungar, de lăcătuș și i-a chemat în școală. Tinerii viguroși, hotărîți, care au deprins în întrecerea socialistă obișnuința muncii dîrze, își schimbă, cînd sirenele sună încetarea lucrului, salopetele pătate de ulei și, pentru cîteva ore pe zi, se așează în băncile școlilor. Partidul i-a îndemnat și i-a ajutat să vină din ce în ce mai mulți, cit mai mulți, să urce meterezele acelei cetăți pe care o numim a științei și culturii. Numărul lor a crescut și va crește din ce în ce mai mult.

Au început cursurile școlii serale pentru muncitorii-elevi... Cit de simple și obișnuite par aceste cuvinte, dar ce profundă rezonanță au!

Vă mai amintîți, desigur, din opera lui Jack London de tragicul sfîrșit al lui Martin Eden — tînărul muncitor care, în societatea întemeiată pe principiul „homo homini lupus”, a hotărît să parcurgă într-un răstimp uluitor de scurt calea neștirșită ce duce către cultură. Încleștat într-o sălbatică luptă cu timpul, cu lipsurile materiale, cu dificultățile inerente oricărui autodidact, Martin Eden era decis să evalueze din condiția socială a clasei sale. Tentativa sa izolată și individualistă avea să se termine tragic. Cu prețul unor eforturi supraomenești, Eden a izbîndit să învețe, dar izbînda lui întrușipea, înainte chiar de a se naște, un eșec. El părăsește viața dezamăgit, cu visurile spulberate. Și iată, astăzi, zeci de mii de tineri din țara noastră — care nu sînt o ficțiune literară — dau personajului londonian o replică fără drept de apel.

Pentru ei învățătura e departe de a fi un act de eroism singular și steril, ca al lui Martin Eden. Ei învață altfel, visează altceva și trăiesc într-o altă lume. Idealurilor individualiste ei le opun idealul colectiv, de a făuri prin muncă o societate nouă.

Ieri au început cursurile școlii serale pentru muncitorii-elevi... Cînd s-a întîmplat acest eveniment, care este de fiecare dată un prilej de noi emoții, ne aflam la Ploiești, la secția serală a Școlii medii nr. 1. Festivitatea deschiderii s-a desfășurat în curtea școlii, căci sala de festivități nu putea cuprinde mulțimea de tineri veniți la învățătură.

O dată cu muncitorii-elevi și cu profesorii lor au venit la festivitatea deschiderii școlii părinți grijulii — reprezentanții întreprinderilor unde muncesc elevii. Fiecare uzină sau fabrică, fiecare organizație obștească a fînut să-și trimită delegații la deschiderea anului școlar, ca semn al grijii pe care o poartă muncitorilor trimiși la învățătură.

Au fost prezente la această serbare și florile, și zimbetele luminoase, și cuvîntările entuziaste. Muncitorii-elevi au vorbit despre recunoștința lor caldă față de partid, care le-a creat minunate posibilități de învățătură, despre ceea ce își propun să realizeze în anul acesta. Profesorii au vorbit despre realizările școlii, despre trecutul ei, despre perspectivele care i se deschid, au amintit de absolvenții care au plecat spre învățămîntul superior. Dumitru Biră și Alexandru Sirbu, de la uzinele „1 Mai”, au uluit, la examenul de maturitate, comisia. „Băieții aceștia erau extraordinari — spun profesorii. Mindria întreprinderii și a școlii”. Parcă numai ei? Dar Vasile Constantinescu, care „are un cap de adevărat matematician!” Dar Gheorghe Raicu, care

are „o voință formidabilă” și care s-a dus la medicină? Dar alții alții ca ei?

Deschiderea cursurilor a fost un eveniment așteptat cu nerăbdare de toți elevii școlii. Cel puțin Elisabeta Rizea, secretara organizației de bază U.T.M. de la întreprinderea textilă „Dorobanțul” nu-și mai găsea în ultimele zile locul. De cîte ori n-a fost la direcție? „Tovarăși, să nu puneți elevii în schimburi nepotrivite”. Nu-i pun, bineînțeles. Doar i s-a mai spus, e lucru hotărît. Da, dar ea vrea să fie sigură că așa va fi. „Tovarășă bibliotecară, cred că ar fi bine să facem rafturi aparte cu cărțile care ne trebuie nouă la școală”. Și în bibliotecă au început să se petreacă schimbări. Cînd termina cite o treabă, Elisabeta Rizea stătea o clipă, se gîndea dacă totul a fost pus la punct, dacă mai este ceva de făcut. Și mereu mintea ei iscoditoare și activă mai găsea ceva de îndreptat.

A așteptat cu nerăbdare deschiderea cursurilor și țesătoarea Zoe Cotiuc. Dar cu Cotiuc e o poveste întregă. Anul trecut a stat o lună la școală și apoi a fugit. În întreprinderea ei era o țesătoare fruntașă, era fruntașă chiar pe regiune. Dar la școală lucrurile mergeau în primele zile greu și Cotiuc nu putea răbda să fie codașă. A și plîns puțin, mi se pare. Au vorbit cu ea tovarășii din organizația de partid, utemiștii, profesorii... S-a întors la școală și nu peste multă vreme n-a mai fost codașă. Ei, și acum? Acum a uitat neazurile de la început. Are privirea limpede, îndrăzneală și surîsul senin. Se bucură.

A început un nou an de școală, o nouă etapă în călătoria mirifică prin hățiturile pline de taine ale științei.

Vă dorim succes la învățătură, dragii tovarășii muncitori-elevi!

OCTAVIAN BUZESCU

Muncim pentru ca hotărârile Congresului al III-lea al U. T. M. să se împlinescă

Învățătura — prima datorie

Dezbaterile Congresului al III-lea al U.T.M., care s-au desfășurat nu de mult, au avut un larg ecou în rândurile celor ce muncesc în școlile patriei noastre. Pedagogii au urmărit cu mult interes cuvântările avântate ce au răsănit de la tribuna Congresului, cuvântări în care utemiștii au vorbit cu mândrie despre locul rezervat tinerilor în lupta pentru înfrățirea grandiosului proiect de dezvoltare a patriei noastre alcătuit de Partidul Muncitoresc Român, îndrumătorul înțelept și drag al utemiștilor.

În această luptă, organizațiilor U.T.M. din școli le revin sarcini de mare răspundere. Ele le vor împlini cu sprijinul pedagogilor care sînt chemați să fie mereu alături de utemiști. Profesori, secretari ai organizațiilor de bază U.T.M., instructori de pionieri au reflectat în aceste zile cu seriozitate asupra a ceea ce vor avea de făcut în lumina sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al U.T.M. În articolele din această pagină se află cîteva din gândurile și din proiectele lor.

Colaborare

În anul care începe voi fi diriginte la clasa a XI-a. Munca de diriginte este una dintre cele mai frumoase, dar și din cele mai grele îndatoriri pedagogice. Dacă în clasa mea se vor găsi elevi leneși sau indisciplinați, egoiști sau lași, îngîmfași sau obraznici, principala răspundere va apăsa asupra mea, pentru că eu, în primul rînd, am datoria să le modelez caracterul, să sădesc în sufletul lor cele mai frumoase simțăminte, să-i ajut să ajungă cetățeni demni ai patriei noastre. Calitatea de diriginte mă obligă să mă apropiez cu grijă și atenție de elevii mei, să cunosc bine caracterul, temperamentul, calitățile și cusururile fiecăruia dintre ei.

În clasa la care voi fi diriginte — ca în orice clasă, de altfel — sînt tineri diferiți, fiecare din ei cu individualitatea sa, cu felul specific de a fi și de a gândi al personalității sale. Li cunosc din anii trecuți și știu că printre ei se află și cîțiva cu rezultate mai slabe la învățătură și cîțiva care nu stau prea bine cu disciplina. Mi-am propus să fac tot ce e posibil ca să-i schimb pe acești elevi, să-i ajut să se integreze deplin în atmosfera sănătoasă a colectivului clasei.

Cînd am citit lucrările Congresului al III-lea al U.T.M. încercam tocmai să cumpănesc care anume metode, care procedee pedagogice vor fi mai nimerite pentru a influența asupra acestor elevi. (Și profesorii știu cit de dificil este să faci o alegere și să decizi care este metoda cea mai adecvată într-un caz sau în altul). Mi-a reținut atunci atenția o frază din Raportul C.C. al U.T.M. prezentat la Congres, o frază care se referea direct la munca dirigintelui și în care am găsit în cele din urmă și rezolvarea frământării mele. Se spune anume acolo că este necesar ca profesorii, îndeosebi diriginții, să ajute mai mult organizațiile U.T.M. din școli în îndeplinirea rolului lor de organizații obștești chemate să contribuie la educarea elevilor, la îmbunătățirea întregului proces instructiv-educativ. Aceasta mi-a atras luarea aminte. Mi-am dat seama că Documentele Congresului pun în fața organizațiilor U.T.M. o sumă de sarcini care se identifică în mare parte cu cele a căror îndeplinire o urmăresc în munca mea și că, sprijinindu-i mai intens pe utemiști în rezolvarea cu succes a propriilor lor îndatoriri, voi reuși să-mi ating cu mai multă ușurință țelurile mele educative. Dacă, de pildă, voi atrage atenția organizației de bază U.T.M. pe clasă asupra celor cîțiva elevi de care urmează să mă ocup îndeosebi, dacă bazinându-mă pe sprijinul utemiștilor voi reuși să formez o opinie ho-

potrivă delăsării la învățătură și a manifestărilor de indisciplină, strădaniile mele vor fi mai fructuoase.

De altfel, întreaga mea activitate educativă va fi mult mai eficientă dacă voi întări colaborarea cu membrii comitetului U.T.M. care se bucură de prestigiu și de stimă în rândurile colegilor lor. Mi-am propus să încep, cu ajutorul lor, în anul care începe, acțiuni menite să contribuie la educația comunistă și patriotică a elevilor, la formarea profilului lor moral: să participăm împreună la conferințe despre trecutul de luptă al clasei muncitoare, să facem excursii la muzeul din Golești, unde se află materiale în legătură cu revoluția de la 1848 și în satele Râscăești, Șelaru și Slobozia, care au fost focare ale răscoalei de la 1907, să vizităm întreprinderi industriale și gospodării agricole colective, să ne întâlnim cu muncitori fruntași și luptători din ilegalitate, să organizăm un ciclu de discuții pe tema „Dragoste, prietenie, toleranță”.

Acestea sînt numai cîteva exemple din numeroasele acțiuni pe care mi-am propus să le efectuez în colaborare cu organizația U.T.M. Am contingerea că numai sprijinindu-mă cu încredere pe ajutorul utemiștilor, că ajutînd organizația să-și exercite rolul ei, voi izbui pe deplin în propria mea muncă.

GHEORGHE STROE
profesor diriginte
la Școala medie din Găești

În camera pionierilor se poartă multe discuții interesante.

Urmărind lucrările Congresului al III-lea al U.T.M. mi-am amintit de spusele unui băiat înalt și liniștit, un elev din școala noastră: „Trebuie să-ți trăiești viața, spunea el, din toate fibrele ființei tale. Vreau ca în anii pe care am să-i trăiesc să dau tot ce e mai bun din ființa mea oamenilor, să nu las nici o clipă să se irasească în zadar”. Tînărul care gindea și vorbea astfel avea 17 ani, vîrsta de aur a visurilor și aventurilor romantice. Aș putea spune că felul acesta de a gândi constituie una din trăsăturile specifice profilului moral al tinerii noastre generații. Tineri care gîndesc astfel sînt astăzi în țara noastră cu zecile de mii. Și Congresul al III-lea al U.T.M. este o grăitoare și impresionantă dovadă că viața pe care o trăiesc ei în patria noastră le oferă din plin posibilitatea să-și afirme această tumultuoasă dorință de a nu trăi inutil, le îndreaptă eforturile pe făgașul celor mai frumoase și mai nobile idealuri.

În bătălia eroică pe frontul construcției socialiste pe care tinerii din patria noastră o continuă, la îndemnul Congresului, cu și mai mult avînt, le rezervă și organizațiile U.T.M. din școli un loc important. „Sarcina principală a organizațiilor U.T.M. din școli — s-a spus la Congres — este dezvoltarea interesului și dragostei elevilor pentru învățătură”. Către această sarcină vom concentra și noi cea mai mare parte din activitatea organizației în anul școlar ce se va deschide peste cîteva zile. Gîndindu-mă la metodele practice prin care vom soluționa această problemă mi-am dat seama că, așa cum s-a subliniat și în dezbaterile Congresului atunci cînd s-a vorbit despre munca utemiștilor din școli, noi nu am făcut în această direcție tot ce am fi putut face. Mai sînt și la noi organizații U.T.M. de clasă care își rezumă activitatea mai mult la ședințe și care, fiind preocupate de numeroase probleme, se interesează prea puțin de cea mai importantă dintre ele: felul cum învață elevii. Pe viitor va trebui să îndreptăm cu hotărîre această situație. Vom căuta să înlocuim ședințele formale cu munca politică de la om la om. Sînt convins că vom obține rezultate mai bune dacă în loc să ținem o ședință neinteresantă, cu caracter general, îi vom chema pe elevii cu rezultate slabe în fața comitetului U.T.M., vom discuta cu seriozitate despre situația lor la învățătură, vom afla care sînt greutățile lor și vom reuși să vedem ce este de făcut pentru ca acești elevi să-și ajungă din urmă colegii. Bineînțeles că nu ne vom rezuma numai la

această formă de muncă. Vom ține și ședințe și adunări generale prin care vom populariza metodele de studiu ale frunțărilor la învățătură sau în care vom lua atitudine critică împotriva celor leneși și delăsători, dar vom căuta să le organizăm astfel încît să nu-și stînjinem pe elevi de la învățătură. În sprijinul ridicării nivelului de pregătire al elevilor vom orienta și activitatea postului utemist de control și a foii volante bilanșare care apare la noi în școală. Aceste organe, redactate de utemiști, se bucură de o largă popularitate în rândurile elevilor și am convingerea că prin folosirea lor judicioasă vom reuși să influențăm în mod hotărîtor asupra rezultatelor la învățătură.

În strînsă legătură cu ridicarea nivelului la învățătură Congresul al III-lea al U.T.M. a subliniat însemnătatea dezvoltării la elevi a dragostei pentru munca fizică producătoare de bunuri materiale. Organizația U.T.M. are datoria să-i facă pe elevi să înțeleagă că ei sînt chemați să-și însușească în școală cunoștințe și deprinderi pentru a deveni mîine muncitori destoinici pe frontul construcției socialiste. Practica în întreprindere, munca în atelierele școlii, vizitele în fabrici și uzine, pe șantierul de construcții, întîlnirile cu muncitori fruntași sînt numai cîteva din mijloacele care ne stau la îndemînă pentru a-i ajuta pe elevi să îndrăgească munca productivă.

Mai sînt încă la noi în școală elevi care se abat de la disciplina școlară și care, prin comportarea

lor, dau mult de furcă pedagogilor. Va trebui să formăm un puternic curent de opinie al colectivului de utemiști din școală pentru a înlătura cu desăvîrșire atitudinea necuviincioasă, actele de indisciplină.

Rezultatele pe care le vom obține în munca pentru realizarea acestor sarcini depind în mare măsură de nivelul politic și ideologic al elevilor. De aceea în anul viitor vom intensifica munca de educație politico-ideologică, ne vom interesa mai stăruitor de felul cum elevii își însușesc noțiunile de economie politică și socialism științific ce se predau în școală, vom urmări mai îndeaproape felul cum se pregătesc în cadrul învățămîntului politic U.T.M., vom căuta forme noi, variate de activitate cu caracter politico-educativ.

Consider că acestea sînt cîteva din principalele sarcini pe care ni le-a pus în față cel de-al III-lea Congres U.T.M. Și dacă pentru tinerii care muncesc la gura cuptoarelor de forjare, în subteranele minelor sau pe aogoare îndeplinirea planului cu cîteva zile înainte de termen reprezintă un act al eroismului simplu, cotidian, pentru noi eroismul acesta să fie întruchipat în împinzirea cataloagelor cu note mari, în îndrăgirea muncii fizice, în ridicarea permanentă a nivelului politic și ideologic, în disciplina și conduita exemplară a elevilor.

IOANA PIȚULESCU BATCU
secretar al Comitetului U.T.M.
de la Școala medie „Mihai Viteazul”

Cetățeni ai societății viitoare

În fața Congresului al III-lea al U.T.M., o delegație a tuturor pionierilor din țara noastră, a mîndrilor purtători ai cravatei purpurii s-a angajat să participe din tot sufletul la realizarea sarcinilor care le revin și pe care sînt gata să le îndeplinească în totdeauna cu entuziasm, cu voință bună. În versuri avîntate, pline de căldură, de voință și însuflețire au vorbit despre viața lor luminoasă, despre visurile lor, despre dorința lor ca, atunci cînd vor crește mari să fie oameni demni de epoca noastră.

La școala socialismului și noi Ucenicii, cu ochii plini de soare, Ca mîine, harnice albine-n rol, Să împînzim grădina țării mare. Fremătătoare-l țara de avînt Și însorite-s drumurile toate Cu voi curînd vom munci în rînd Orașe noi să creștem, mîndre sate.

Vocile limpezi pionierești care au răsănit acolo în imensa sală a Congresului, au vorbit și în numele pionierilor din școala noastră. Pentru ca angajamentul lor să fie transformat în faptă va fi însă nevoie să muncim pe zi ce trece mai mult și mai bine, cu mai mult simț de răspundere și mai multă grijă.

Printre sarcinile pe care le-a pus în fața pionierilor cel de al III-lea Congres al U.T.M. cea mai importantă este aceea de a învăța cu sîrguință pentru a-și însuși temeinic cunoștințele predate în școală. Aceasta a fost și înainte una din preocupările noastre de bază. Dovada se află în faptul că în anul școlar trecut peste 99% din totalul elevilor au fost declarați promovabili. Aceasta nu înseamnă însă că nu mai sînt printre pionierii noștri și unii cu rezultate slabe la învățătură, care se mulțumesc să treacă clasa cu 5 și 6. De aceea va trebui să dăm mai multă atenție felului cum învață ei, să folosim mai larg formele de ajutor pionieresc la învățătură și adunările cu teme despre metodele de a învăța ale celor mai

buni pionieri, să-i mobilizăm pe toți școlarii să participe la cercuri pe materii, la consultații, să organizăm jocuri și concursuri pionierești legate de diferite obiecte de învățămînt etc.

Noi, instructorii de pionieri, sîntem chemați ca, alături de învățători și profesori să sădim în rîndurile copiilor dragostea de muncă, pasiunea pentru știință și cultură. Nu este suficient să le spunem școlarii că de importantă și de frumoasă este munca în general. Este nevoie ca încă în primii ani de școală să-i antrenăm, după puterile lor, în activitatea de îngrijire și întreținere a localului școlii, în acțiunile de muncă voluntară. În salul nostru se construiește o șosea și pionierii vor putea participa la împrăștierea pietrelor. Este și o coastă de deal care va putea fi împădurită cu puișii plântăți de pionieri. Numai muncind cu propriile lor brațe pionierii vor învăța să îndrăgească munca.

Una din datoriile organizației de pionieri subliniată la Congresul al III-lea al U.T.M. este și aceea de a desfășura o activitate susținută pentru educarea copiilor în spiritul dragostei față de patria noastră socialistă, față de Partidul Muncitoresc Român, părintele tineretului și al copiilor. Cu ajutorul învățătorilor și al profesorilor vom organiza cît mai multe acțiuni pentru cunoașterea ținutului natal, a frumuseților și bogățiilor patriei, a minunatelor realizări ale oamenilor muncii în construcția socialistă, întîlniri cu activiștii de partid și de stat, cu muncitori fruntași.

Vom munci așa ca prin toate acțiunile pionierilor să împlinim cu cinste frumosul angajament pe care aceștia și l-au luat în fața celui de al III-lea Congres al U.T.M.

VICTOR MANEA

instructor de pionieri la Școala de 7 ani din comuna Vulcania Pădure, raionul Pucioasa

Sînteți gata să-i primiți pe elevi?

RAID ÎN ȘCOLILE DIN REGIUNEA PITEȘTI

Zilele care au mai rămas pînă la deschiderea anului școlar pot fi numărate pe degete. Peste puțină vreme sălile de clasă și culoarele școlilor vor fremăta din nou de glasuri voioase, tineresci. Elevii se vor reîntoarce din vacanța aceiași și totuși schimbați. Au mai crescut puțin, sînt mai vioi, mai veseli și tare nerăbdători. Vor face doar cunoștință cu noi materii, unii poate și cu profesori noi.

„Sînteți gata să-i primiți pe elevi? Ați făcut tot ce trebuie pentru ca mîncea să înceapă în condiții bune, să se desfășoare cît mai rodnic?”

Cu această întrebare ne-am adresat organelor de învățămînt și unor școli din regiunea Pitești. Ne-am bucurat auzind de cele mai multe ori, la întrebarea noastră, un răspuns pozitiv, ne-am bucurat văzînd multe școli care scilicpeau de curățenie, gata într-adevăr să-și primească oaspeții dragi — elevii. Dar, din păcate, am primit și unele răspunsuri mai puțin îmbucurătoare.

Despre toate cite am auzit și am văzut relatăm în cele ce urmează.

Încă de la 1 august 75% din școlile regiunii Pitești au terminat pregătirile pentru deschiderea cursurilor. Localurile au fost zugrăvite și curățite, curțile înfrumusețate, internatele amenajate și aprovizionate cu grijă. Prin strădania cadrelor didactice care l-au mobilizat și pe elevi a fost revizuit și reparat materialul didactic existent, iar laboratoarele și cabinetele de fizică și chimie, de științe naturale și geografice au fost înzestrate cu multe materiale noi, fie primite de la întreprinderea de material didactic, fie executate prin posibilități proprii.

În cursul lunii august au început pregătirile pentru deschiderea cursurilor și cea mai mare parte din restul școlilor, astfel că acum marea majoritate a școlilor din regiunea Pitești sînt gata să-și primească elevii pentru un nou an de muncă. Demn de menționat este că anul acesta la repararea și curățirea localurilor de școală prin folosirea resurselor locale s-au realizat economii în valoare de zeci de mii de lei.

O problemă rezolvată

În orașul Pitești generalizarea învățămîntului de 7 ani este o problemă rezolvată încă din anul școlar trecut. Cu mai bine de două săptămîni înainte de începerea cursurilor s-au și terminat înscririle tuturor absolvenților clasei a IV-a în școlile de 7 ani.

La Școala de 7 ani nr. 3 (director tov. N. Mitulescu) s-au înscris în clasa V-a 115 elevi, adică toți copiii din raza școlii. Profesorii nu s-au mulțumit însă cu atât.

„Problema asupra căreia ne-am concentrat atenția și care continuă să ne preocupe — ne-a spus tov. I. Mitulescu — este crearea tuturor condițiilor pentru ca încă din prima zi a anului elevii să aibă un „start” bun. Ce-am făcut pentru aceasta? Mai întâi, în timpul vacanței, am întărit legătura cu părinții. Cadrele didactice l-au vizitat la domiciliu pe viitorii lor elevi, au discutat cu părinții acestora asupra coordonării eforturilor școlii și familiilor pentru educarea copiilor, am dat indicații și sfaturi. Am dat o mare atenție inițierii părinților în ce privește stilul de muncă în condițiile predării pe obiecte, le-am arătat ce au de făcut pentru a-și ajuta copiii să învețe în noile condiții pe care le vor întîlni în clasa a V-a. Credem, de aceea, că vom putea porni bine munca.”

Și la alte școli din oraș s-au luat măsuri asemănătoare, așa încît este de presupus nu numai că toți absolvenții clasei a IV-a vor fi cuprinși în clasa a V-a, dar și că nici unul din ei nu va părăsi în timpul anului școală.

Și școlile sătești grăbesc pasul

Urmărind situația în care se află, în momentul de față, procesul de generalizare a învățămîntului de 7 ani în școlile sătești, am putut face o constatare îmbucurătoare. Spre deosebire de anii precedenți, cînd procentul celor înscriși în clasele V-VII nu depășea în multe comune 85%, acum sînt comune care ating un procent de 100%.

Exemplele bune pe care le-am putea cita sînt numeroase. Ne vom referi însă numai la școlile de 7 ani din comunele Prundu, Dobrogea și Ștefănești. Spre exemplu, Școala de 7 ani din comuna Dobrogea, în registrul de evidență a celor înscriși apar absolut toți absolvenții clasei a IV-a, iar registrul școlii de 7 ani din Ștefănești arată o situație asemănătoare. Și în clasele I, copiii au fost cuprinși în proporție de 100 la sută.

Aceste realizări se datoresc în mare parte colectivelor pedagogice care au depus o muncă sportivă intensă, continuă și organizată pentru cuprinderea tuturor elevilor în clasele a V-a, ca și pentru școlarizarea tuturor elevilor de vîrstă școlară. În ședințele cu părinții la școală, la conferințele de la cîminul cultural, în vizitele pe care le-au făcut la domiciliu, învățătorii și profesorii le-au vorbit părinților despre necesitatea de a da pe copiii lor la învățătură în clasele V-VII. În unele împrejurări cadrele didactice au solicitat și sprijinul organizațiilor de masă, al comitetelor de femei și al deputaților, care au adus un aport considerabil la lămurirea și convingerea părinților. Acțiunea de cuprindere a tuturor absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a continuă. Fluctuația familiilor cu copii impune urmărirea permanentă pînă la începerea cursurilor, a elevilor care trebuie cuprinși în învățămîntul de 7 ani. Spre exemplu, cadrele didactice de la Școala de 7 ani din Ștefănești depistează continuu copiii de vîrstă școlară nou veniți.

Construcții noi, constructori harnici

La întoarcerea din vacanță, mulți elevi din Rîmnicu-Vilcea care s-au odihnit în alte localități se vor opri mirați pe drumul care duce spre școala așezată nu departe de riul Otăsăului. Școala lor, vechea lor școală, nu mai există. Nu cumva au răzicit strada? Nu! Dar cît de schimbată este! Au apărut șantiere noi, iar școlile lor, noua lor școală este acum mai bine plasată, oferind o minunată perspectivă pînă spre malurile Oltului. Clădirea mare, construită în linii moderne, cuprinde 16 săli de clasă, laboratoare, etc. etc., sală de gimnastică, bibliotecă, teren de sport. Mobilierul nou strălucește; pare că îți pare rău să-l atingi. Acestea toate le creează noi răspuneri. „Lasă, o să le păstrăm, o să le gospodărim cu grijă pionierescă! — ne asigură unul din elevii școlii care, nerăbdător, a trecut din timp pe aici „pentru a se familiariza”.

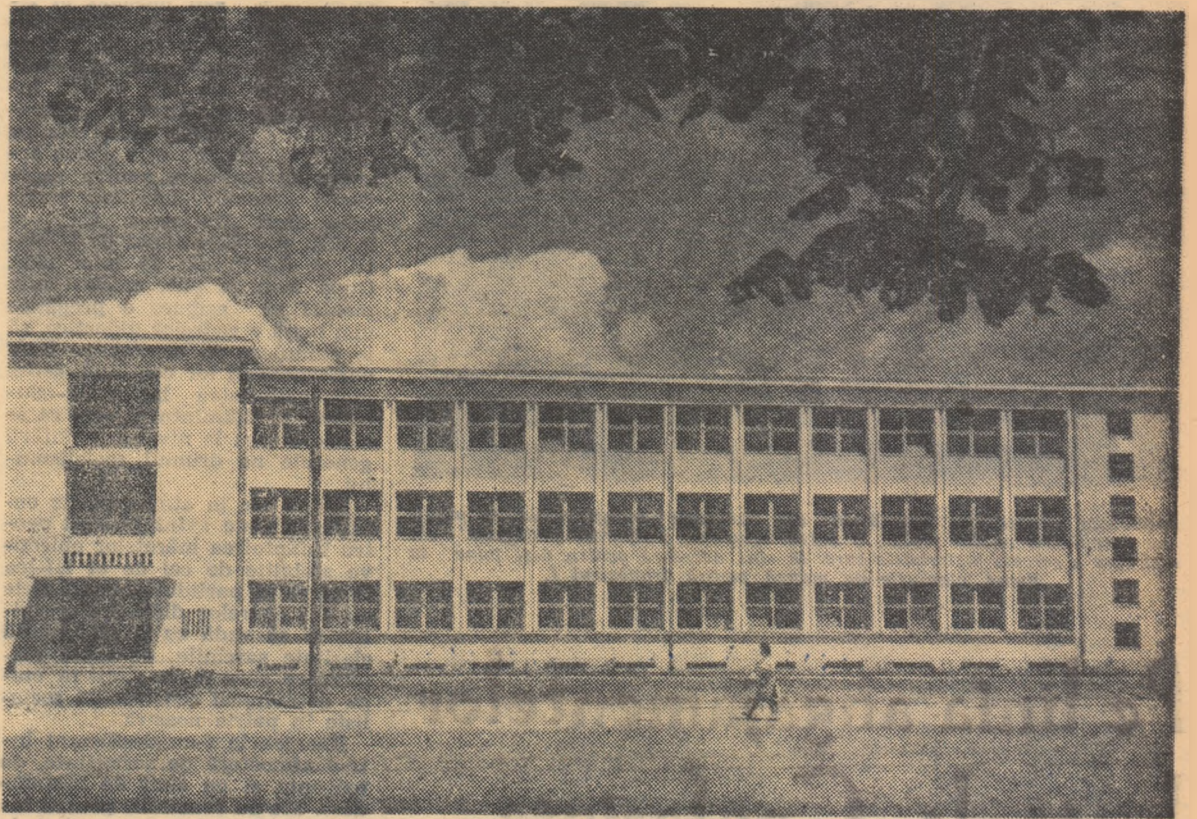
Școala a fost terminată înainte de termen, prin munca constructorilor, dar și a harnicilor lor ajutoare — cadre didactice, părinți, cetățeni din cartier.

Multe alte școli noi s-au înălțat în această vară în regiunea Pitești. La Curtea de Argeș și Cîmpulung Muscel, la Slatina, la Drăgășani, la Băbeni și în multe alte locuri. Sute de noi săli de clasă construite de constructori harnici îi așteaptă pe elevi.

Inițiative, economii

Piteștiul, ca și multe alte orașe din regiune, pare un adevărat șantier. În partea de sus a orașului, strălucită de frumoasa Trivale, s-au ridicat zeci de blocuri noi și moderne.

La Școala medie nr. 2 din Pitești, schele uriașe înconjoară clădirea. Aici se vor construi încă

Noua școală de pe Calea Plenei din Capitală.

12 săli de clasă, o sală de gimnastică, laboratoare, ateliere școlare etc. Muncitorii constructori se străduiesc să realizeze lucrări de calitate la un preț cît mai redus. Lupta pentru economii este o problemă care preocupă însă și conducerea școlii.

La lucrările de pregătire a internatului, datorită unor bune inițiative ale conducerii școlii, al cărei director este comunistul Alexandru Stănescu, s-au realizat, de pildă, economii în valoare de peste 50.000 lei. Astfel, pentru vîruiatul internatului s-a procurat un vermorel în valoare de 1.000 lei și var de 500 lei. Lucrarea făcîndu-se cu personalul de serviciu al școlii s-a obținut o economie de 24.000 lei. De asemenea, la lucrarea de faianțare a bucătăriei și sufrageriei, înfăptuiri tot cu posibilități proprii, s-au realizat economii de peste 6.000 lei. Caracteristic pentru spiritul gospodăresc cu care este condusă această școală este și felul cum s-au procurat anul acesta saltelele necesare internatului. Lina s-a procurat la un preț teftin din deșeurile de la fabrica „Muscelana”. Lucrarea a fost executată la internatul școlii, cu ajutorul personalului acesteia, realizîndu-se economii de peste 10.000 lei. Importanța economiei a fost obținută și prin instalarea unor lambriuri din plăci aglomerate procurate de asemenea prin posibilități proprii și lucrate cu ajutorul comitetului de părinți.

Socotim că astfel de inițiative merită toată lauda.

Cei care au rămas în urmă

Partea de jos a orașului, așezată pe malul Argeșului, îți oferă de asemenea aspectul unui oraș nou, modern, cu bulevarde largi și clădiri impunătoare. Printre acestea recunoști numeroase edificii de cultură ridicate în ultimii ani. Ediliile orașului n-au neglijat nici instituțiile de învățămînt. Numai anul acesta vor intra în funcțiune două localuri de școli de 7 ani cu cite 8 săli de clasă și o clădire cu 12 săli de clasă pe lângă Școala medie nr. 2, toate dotate cu mobilier nou, potrivit celor mai moderne cîrîțe, cu laboratoare și ateliere școlare, cu bibliotecă și săli de lectură, cu săli de gimnastică și săli de spectacole, săli pentru director și profesori.

Din păcate, aceste construcții sînt mult întîrziate.

Trustul regional de construcții, tergiversînd lucrările, n-a reușit să-și respecte angajamentele privind terminarea la timp a acestor

școli. Mai grav este faptul că, deși nu mai este mult pînă la deschiderea anului școlar, nici chiar acum ritmul lucrărilor nu este de natură să ne liniștească în ce privește darea în folosință a localurilor respective înainte de 15 septembrie. Socotim că este necesar ca organele locale să ia măsuri urgente pentru accelerarea ritmului acestor construcții.

„Gospodari” neglijenți

Școlii de 7 ani din comuna Bascov l se aduceau pînă nu de mult, cuvînte de laudă în ceea ce privește spiritul gospodăresc cu care era condusă. De astă dată, însă, nu i se mai cuvin elogii. Era de așteptat ca în pragul deschiderii cursurilor totul să strălucească de ordine și curățenie. Spre surprinderea și regretul nostru, lucrurile se prezintă cu totul altfel. În holul de la intrare te întîmpină, de la început, un tablou cu totul neplăcut: dulapuri prăfuite, pe care zace de nu știu cîte luni material didactic, expus deteriorării. În sălile de clasă poți face aceeași constatare: dezordine, praaf geamuri sparte, bănci cu stîngă și rupte, sobe cu ușle deteriorate. Sînt în fond lucruri mărunte, care ar fi putut să fie puse la punct cu puțin efort. Este clar însă că pînă acum nu s-a încumetat nimeni la o asemenea treabă. Se consideră pe semne că mai e timp pentru așa ceva. De altfel, învățătorii și profesorii școlii au găsit și o explicație: nu pot începe curățenia localului din pricina că se mai construiesc încă două săli de clasă. Dar construcția noulor săli de clasă nu angajează restul localului. E necesar să menționăm însă și faptul că lucrările pentru construcția acestor săli este mult întîrziată. Clădirea se găsește abia în faza de tencuire și acoperire și deci nu există șanse de a fi terminată pînă la începerea cursurilor. Ar fi fost, prin urmare, cu atît mai necesar ca măcar vechiul local al școlii să fie pus la punct pînă la începerea cursurilor.

Am vizitat și internatul acestei școli. Și aici te impresionează neplăcut înfățișarea total neglijentă a curții (buruienți, bolovani, diverse materiale depozitate etc.) care dă internatului aspectul unei case părăsite, din care lipsește gospodarul. Credem că ar fi fost suficiente doar cîteva ore de muncă voluntară cu copiii pentru a se schimba aspectul acestei curți. Dacă exista din partea cadrelor didactice un oarecare interes pentru a le crea elevilor un mediu plăcut în internat, s-ar fi putut amenaja în curte și

ronduri cu flori. Acestea nu este numai o chestiune de gospodărire, ci și una educativă.

Adevărata explicație a stării nemulțumitoare de lucruri de la școala din comuna Bascov este, în primul rînd, lipsa de preocupare a cadrelor didactice pentru asemenea probleme. O altă explicație este faptul că majoritatea învățătorilor și profesorilor sînt „navetiști” (locuiesc la Pitești) și, probabil, timpul necesar pentru rezolvarea acestor probleme și-l irosesc cu drumurile.

Au sosit manualele!

Pe data de 28 august, telefoanele sfaturilor populare comunale și cele ale școlilor din regiunea Pitești au adus o veste bună: „Au sosit manualele pe care partidul și guvernul le oferă gratuit tuturor elevilor din clasele I-VIII Cooperativele și școlile să trimită delegați pentru a le ridica”. Numai spre comunele din raionul Drăgășani au pornit manuale în valoare de sute de mii de lei.

Știrea despre acest mare dar făcut copiilor patriei au aflat-o cu toții încă din perioada incheierii anului școlar, cînd s-au dat publicității documentele Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român. Părinți, copii, cadre didactice și toți oamenii muncii au văzut în această măsură o nouă mărturie a atenției pe care o acordă partidul dezvoltării culturii și învățămîntului în patria noastră, a grijii neprecupețite pe care o poartă copiii. Acum, cînd cărțile au sosit, la Zăvideni, la Ionești, la Sutești și în zeci de alte sate copiii au înconjurat depozitele, oferindu-se să ajute la descărcarea și aranjarea cărților. Bucuria lor era fără margini.

La plecarea noastră din raion începuse alcătuirea pachetelor de cărți, care vor fi distribuite fiecărui elev chiar în ziua deschiderii cursurilor. Fiecare pachet poartă o etichetă cu numele elevului. Alături, o carte de vizită pe care sînt scrise cuvintele „Partidul și guvernul vă oferă gratuit, începînd din acest an școlar, și cărți școlare. Datoria noastră este să răspundem acestei grijii părintești cu noi succese la învățătură”.

Cadrele didactice și organele de învățămînt din regiunea Pitești au desfășurat pînă acum o muncă rodnică în ce privește pregătirea deschiderii noului an școlar. Exemplul bun al fruntașilor trebuie să-l mobilizeze pe toți pedagogii la o muncă intensă astfel încît la 15 septembrie activitatea tuturor școlilor să înceapă în cele mai bune condiții.

M. ILEA și C. RADOL

SE DEZVOLTA INVATA MINTUL SERAL

In timpul vacanței de vară, elevii Școlii din Telega au participat la desfășurarea multor acțiuni cu caracter patriotic. Iată-i, în clișeu de mal sus, îngrijind locul pe care a pierit, la Doftana, eroi clasei muncitoare Ilie Pintilie.

ACȚIUNI PATRIOTICE

Cu entuziasm sporit

În zilele vacanței, pionierii și școlarii din raionul Lipova, regiunea Timișoara, au participat cu entuziasm sporit la acțiunea patriotică de colectare a fierului vechi, a maculaturii și a plantelor medicinale. Continuând cu avânt munca patriotică începută încă în timpul anului școlar, pionierii și elevii au izbutit să realizeze 20.242 kg de fier vechi, 1203 kg plante medicinale și 1875 kg maculatură.

În aceste acțiuni s-au evidențiat elevii din comunele Ghioroc, Mașloc și Brusnic, care au colectat câte 4500 kg fier vechi, precum și micii dar harnicii pionieri de la Școala de 4 ani din Cunejdia.

Pe șantiere

Numeroși elevi ai Școlii medii nr. 27 din Capitală au efectuat prin muncă voluntară lucrări de curățire și nivelare a terenului pe șantierul școlii ce se înalță pe strada Drumul Serii. Cu multă însuflire au participat elevii și la unele acțiuni de muncă patriotică în cadrul școlii lor: la nivelarea terenului de sport, la montarea porților pentru terenul de baschet și volei etc. De asemenea, tot prin contribuția voluntară a elevilor s-a construit la intrarea în curtea școlii o cabină pentru portar.

Totodată, elevii și-au îndeplinit cu conștiințiozitate angajamentul de a îngriji în timpul vacanței parcul din apropierea școlii.

Început ieri, în întreaga țară, cursurile învățământului seral. Peste 70.000 tineri muncitori din industrie și agricultură, cu 11.000 mai mulți decât în anul școlar trecut, și-au reluat, după terminarea lucrului, cărțile de școală, pentru a-și îmbogăți mintea cu noi cunoștințe care să-l ajute în stăpânirea și folosirea tehnicii celei mai moderne. Alți peste 50.000 tineri — cu peste 16.000 mai mulți decât în anul trecut — vor urma cursurile fără frecvență.

Avântul către învățatură, către culmile cele mai înalte ale științei — care a devenit în condițiile orânduirii socialiste inseparabilă de producția modernă — cuprinde mase tot mai largi ale tineretului muncitor. Uzina și școala, marea gospodărie agricolă socialistă și școala au devenit expresii tot mai frecvente. Puternicul ecou pe care l-a avut în rândurile tineretului aprecierea partidului că drumul cel mai sigur spre învățământul superior, spre o calificare profesională înaltă, trece prin școala muncii în uzine, fabrici, mine, în gospodăriile de stat sau gospodăriile agricole colective — după cum se arată în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al partidului — începe să dea roade.

Am pășit acum abia în al doilea an școlar în care se aplică Hotărârea partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală și superior din martie 1959, dar realizările obținute în acest domeniu sînt cu adevărat impresionante. Dacă în urmă cu 10 ani în învățământul seral, creat de regimul democrat-popular, erau cuprinși doar circa 7000 tineri, în 1959—1960 numărul celor cuprinși la cursurile serale și fără frecvență a ajuns la peste 90.000. Numai într-un singur an de la apariția Hotărârii partidului și guvernului numărul acestora a crescut cu peste 15.000, iar în anul acesta creșterea este și mai mare. La baza măsurilor luate pentru a cuprinde în școală cât mai mulți tineri care lucrează nemijlocit în producție stă sarcina trasată de Congresul al III-lea al partidului, de a se extinde tot mai mult învățământul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temeinice cunoștințe profesionale și de cultură generală.

Infăptuirea mărețelor perspective pe care le-au deschis planul de 6 ani și programul economic de perspectivă este indisolubil legată de ridicarea nivelului cultural-științific al oamenilor muncii. Una din sarcinile de bază ale planului pe anii 1960—1965 este extinderea mecanizării și automatizării producției, reutilizarea întreprinderilor existente și înzestrarea noilor întreprinderi cu utilitaje și agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii, aplicarea în producție, în măsură tot mai largă, a proceselor tehnologice moderne. Îndeplinirea acestei sarcini cere muncitori și tehnicieni cât mai temeinic pregătiți din punct de vedere științific și tehnic, cu un larg orizont cultural. Acest lucru se poate realiza numai îmbinînd învățătura, studiul organizat, cu munca în producție. Iată de ce partidul și guvernul nostru acordă o mare grijă dezvoltării continue a învățământului seral și fără frecvență, una din căile cele mai importante prin care se formează inteligența nouă, izvorită din sinul clasei muncitoare și țărănimii muncitoare și devotată intereselor poporului muncitor. Posibilitățile de a-și însuși știința sînt mult mai mari pentru acei tineri care cunosc bine problemele producției, ale practicii și care pot să aplice direct și imediat teoria în munca lor productivă.

Dezvoltînd învățământul seral și fără frecvență, partidul îndrumază în permanență Ministerul Învățământului și Culturii, sfaturile populare, organizațiile de tineret și obștești, conducerea întreprinderilor să creeze tinerilor muncitori condiții tot mai bune de învățatură. O contribuție deosebită în această privință o aduc, sub îndrumarea organizațiilor de partid, comisiile de selecționare din întreprinderi, organizațiile U.T.M., care mobilizează pe tineri să-și continue învățătura și îl ajută să se pregătească cât mai temeinic. Un exemplu concret al acestui ajutor sînt numeroasele colective de ingineri și tehnicieni care, în timpul liber, îi ajută pe muncitorii-elevi în pregătirea lecțiilor, în înțelegerea problemelor mai complicate din domeniul matematicii, fizicii, chimiei etc. La rîndul lor, cadrele didactice — alese dintre cele mai capabile și mai merituose — se străduiesc să îmbunătățească mereu metodele de predare specifice învățământului seral, pentru a asigura înțelegerea deplină și însușirea, în bună măsură încă din clasă a cunoștințelor predate. Ele îndrumază cu grijă studiul individual al muncitorilor-elevi, îl ajută să aprofundeze cunoștințele, organizînd în acest scop meditații și consultații. În același timp, organele de învățămînt s-au ocupat din vreme de dezvoltarea bazei didactico-materiale a învățământului seral, ceea ce a făcut ca noul an școlar să se deschidă în bune condiții.

Ținînd seama de experiența anterioară, pentru a veni și mai mult în sprijinul muncitorilor-elevi, Ministerul Învățământului și Culturii a aprobat o nouă organizare a anului școlar și un nou plan de învățămînt pentru școlile serale. Acestea sînt în seamă într-o măsură și mai mare de condițiile specifice de învățatură ale muncitorilor din producție. Astfel, planul de învățămînt a fost redus de la 20 ore la 16-17 ore pe săptămîină, iar pentru ca această reducere să nu afecteze volumul de cunoștințe prevăzute în programele de învățămînt a fost sporită durata anului școlar, de la 33 la 41 săptămîni. În același timp, prin împărțirea anului școlar în numai două etape de muncă — semestre — s-a creat posibilitatea echilibrării numărului de ore la fiecare obiect. În aceste condiții a fost posibilă chiar sporirea numărului de ore pentru unele discipline de bază — limba română, matematica, fizica, istoria R.P.R. — în timp ce la alte discipline, cum sînt geografia, istoria antică, chimia, s-au putut efectua unele reduceri de ore care nu afectează conținutul programelor. Datorită acestor măsuri, conținutul învățământului din punct de vedere cantitativ și calitativ pe întregul ciclu mediu este aproximativ același ca la învățămîntul de zi, asigurîndu-se muncitorilor-elevi o pregătire temeinică pentru a putea urma cu succes cursurile învățământului superior.

O importanță măsurată în vederea îmbunătățirii conținutului învățământului seral o constituie elaborarea unor manuale speciale pentru acest învățămînt. Ele redau într-o formă mai concentrată și mai accesibilă noțiunile de bază cuprinse în programe și vin de asemenea în sprijinul muncitorilor-elevi, ușurîndu-le studiul individual. Va trebui însă ca direcția de specialitate din minister și Institutul de științe pedagogice să vină și ele mai mult în sprijinul îmbunătățirii procesului de învățămînt din școlile serale, prin elaborarea de îndrumări metodice care să țină seama de specificul muncii din aceste școli.

Învățămîntul seral a început în anul acesta în condiții cu mult mai bune decât în anii trecuți. Pentru ca și rezultatele să fie cât mai rodnice este necesar să i se acorde în continuare toată grija, organele de învățămînt, cadrele didactice și comisiile de selecționare din întreprinderi a-vînd datoria să-și sporească eforturile pentru asigurarea unei frecvențe bune a muncitorilor-elevi și pentru realizarea unui nivel ridicat al întregii activități didactice.

Dezvoltarea învățământului seral și fără frecvență va contribui astfel la ridicarea din rîndurile clasei muncitoare a unor intelectuali de nădejde, multilaterali pregătiți.

POMPILIU VILCU
director în M.I.C.

In pragul unui nou an școlar

„Vacanța mare” e pe sfîrșite. Fițele de calendar se desprind una câte una și, o dată cu aceasta, se apropie momentul tradiționalului început de an școlar.

În timp ce elevii s-au odihnit, organele învățămîntului, cadrele didactice și părinții le-au pregătit grijiuli localuri noi de școală, s-au preocupat de reamenajarea și repararea școlilor existente.

În toate orașele și satele patriei s-a construit mult pentru acest nou an școlar. Rețeaua unităților școlare din regiunea Suceava, bunăoară, crește cu 235 de săli de clasă. Peste 250 noi săli de clasă stau la dispoziția elevilor din regiunea Oradea. În raionul V.I. Lenin din Capitală am văzut construcția impunătoare a noii școli din strada Drumul Serii, cu 24 de săli mari de clasă, spațioase și pline de lumină, cu mobilier nou. De nerecunoscut pentru elevi este și școala de 7 ani din cartierul Cotroceni: celor 5 săli de clasă existente aici li s-au adăugat încă de 3 ori pe altele. Se află în curs de construcție un local pentru școala de 7 ani nr. 125 din posesiunea București-Măgurele, iar în raionul 23 August, în parcul Tolbuhin, s-a ridicat în doar 4 luni o școală de 7 ani cu 24 săli de clasă.

Pretutindeni, la construirea noilor școli și săli de clasă au lucrat și părinții ai elevilor, tineri mobilizați de organizațiile U.T.M., ca și simplită cetățeni din cartier. Ei au contribuit,

prin munca lor entuziastă, la grăbirea lucrărilor, la realizarea de economii. Astfel, la construcția școlii de 7 ani din orașul Alexandria, prin executarea lucrărilor necalificate de către cetățeni s-a realizat o economie de 20.000 lei. Suma importantă s-au economisit și la construcția școlii de 7 ani din raionul 23 August, ca și la construcția școlii medii din orașul Bușteni. La lucrările de amenajare a 10 școli din raionul V.I. Lenin din București datorită muncii cetățenilor, s-au efectuat lucrări în valoare de 76.587 lei.

Am fost de curînd oaspeți ai unor școli din Capitală. Primul popas l-am făcut la școlile din raionul V.I. Lenin. Desigur că nu am putut vizita toate cele 51 de școli din raion. Însă din vizita făcută la o bună parte din ele, am desprins concluzia că aici problema pregătirii din timp a noului an școlar a preocupat cu seriozitate pe toți cei ce au un cuvînt de spus.

Mai pretutindeni am fost întîmpinați de același aspect plăcut și atrăgător al curățeniei proaspăt făcute. Zidarii, zugravii, timplarii au părăsit de cîteva zile aceste locuri ce se asemănau pînă nu de mult cu niște adevărate șantiere.

Dovedind simț de adevărați gospodari, cei ce se îngrijesc de bunul mers al școlilor din acest raion nu au neglijat nici problema combustibilului. Așa se face că încă de la 20 august toate școlile au fost apro-

vizionate cu întreaga cantitate de combustibil pe acest an.

Buni gospodari am găsit și la școlile nr. 32, nr. 67 și la școala „Al. Săbău” din raionul 23 August, ca și la școlile de 7 ani nr. 93 și nr. 78.

Iată însă și o „potă neagră”... La școala de 7 ani nr. 48 din raionul „23 August” lucrările de reparații sînt abia la început, ceea ce este cu atât mai greu de înțeles cu cît aici se impuneau lucrări mai ample. Trebuie luate cit mai grabnic măsuri pentru remedierea acestei situații.

★

Peste puțin timp, școlile își vor deschide larg porțile. Un nou an școlar va începe în obișnuita atmosferă sîrbătorească. Datorită grijii permanente acordate de partid și guvern învățămîntului, noul an școlar marchează un important pas înainte pe linia împlinirii sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea învățământului. Construcții școlare noi, reamenajarea și modernizarea celor existente, distribuirea gratuită, începînd din acest an, a manualelor pentru elevii claselor I—VII sînt măsuri concrete ce exprimă cu forța faptelor împlinite dragostea și grija statului nostru democrat-popular pentru viitorul țării, al copiilor noștri.

H. ȘAICU

Lectură în colectiv

PREOCUPAREA NOASTRA PRINCIPALA

Pregătirea unor muncitori cu o înaltă calificare, stăpîni pe tehnica cea mai perfecționată, educați în spirit comunist — aceasta este sarcina pe care Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român a pus-o în fața cadrelor didactice din învățămîntul profesional și tehnic.

Folosind experiența din anii școlari trecuți, analizînd prin prisma marelor sarcini rezultatele obținute în producție de maștrii care au absolvit școala noastră, noi am elaborat un plan complex de măsuri menite să ne ajute în îmbunătățirea muncii de pregătire a viitorilor maștri la nivelul cerut de dezvoltarea și activității întreprinderilor din industria noastră și de introducerea modernizării și tehnicii noi. O atenție deosebită acordăm în acest plan de măsuri predării disciplinelor de specialitate și pregătirii de cultură tehnică generală a viitorilor maștri, pregătire care constituie suportul principal pentru înțelegerea disciplinelor de specialitate.

Bunăoară, fiind conștient de faptul că în ultima vreme majoritatea mașinilor-unelte din ramura pentru care se pregătesc elevii noștri sînt acționate parțial sau total hidraulic, am prevăzut, în specialitatea mecanicii montatori, introducerea noțiunilor de hidraulică, noțiuni absolut necesare unui maștru din sectorul de întreținere și reparații.

Pentru o bună documentare tehnică în domeniul tratamentelor termice vom preda un număr de lecții direct în uzinele „Steagul Rosu” și „E. Thälmann”, unde se află cele mai moderne agregate de călire cu curenți de înaltă frecvență. De asemenea, vom organiza o serie de lecții-excursii la uzinele „I.C. Frimu” din Sinaia în vederea experimentării practice a tratamentului termic sub zero grade — metoda nouă și care dă rezultate deosebit de valoroase — precum și la Fabrica de scule din Rîșnov, unde vor fi studiate dispozitivele de alimentare automată a burghiilor și agregatul de călire automată a sculelor, unic în țară. Credem că ar fi necesar ca în acest an școlar ministerele și departamentele care tutelează școlii tehnice de maștri să creeze acestor școlii posibilități mai largi de organi-

zare a vizitelor de documentare tehnică a elevilor și cadrelor didactice. Acestea s-au dovedit un bun mijloc pentru generalizarea celor mai noi metode de lucru și cunoașterea de către elevi a gradului de tehnicitate din industria țării noastre. Sînt nenumărate cazuri de absolvenți ai școlii noastre care, documentîndu-se asupra diverselor metode de lucru folosite în uzinele vizitate, le aplică acum cu succes în întreprinderile unde lucrează. De aceea am fi bucuroși să putem extinde și mai mult vizitele de documentare.

Cantitativ să stimulăm cât mai larg interesul elevilor-maștri pentru tot ceea ce este nou în tehnică, am hotărît, printre altele, ca profesorii de specialitate să recomande și să pună la dispoziția elevilor, după predarea fiecărei teme, reviste tehnice cuprinzînd articole în care sînt expuse soluțiile noi de rezolvare a problemelor discutate la lecțiile respective, soluții care vor fi aplicate apoi în proiectele de an sau vor fi experimentate în uzină.

Problema asigurării condițiilor pentru un studiu individual profund al fiecărei discipline preocupă, de asemenea, în cea mai mare măsură pe fiecare dintre cadrele noastre didactice. În această privință un rol însemnat au manualele. Din păcate, numărul manualelor nu acoperă încă cerințele actuale ale predării tuturor disciplinelor. Vom folosi în schimb o serie de lucrări științifice și tehnice apărute recent, care sînt redactate la un nivel mediu, sau, în unele cazuri, chiar cursuri pentru învățămîntul superior, pe care le vom indica drept material bibliografic pentru studiul individual al elevilor-maștri. Pentru a nu-l suprasolicita pe elevii studiem noi însuși, în preambul, fiecare dintre aceste lucrări, așa încît să putem da elevilor indicații cu privire la capitolele cele mai importante în care trebuie să se oprească, la unele probleme perimate ce trebuie învățate complet deoarece nu mai prezintă interes în actualul stadiu al tehnicii, precum și pentru a completa cu explicații unele paragrafe mai dificile, care altfel nu vor fi înțelese pe deplin. În prezent comisiile metodice selecționează lucrările și cursurile

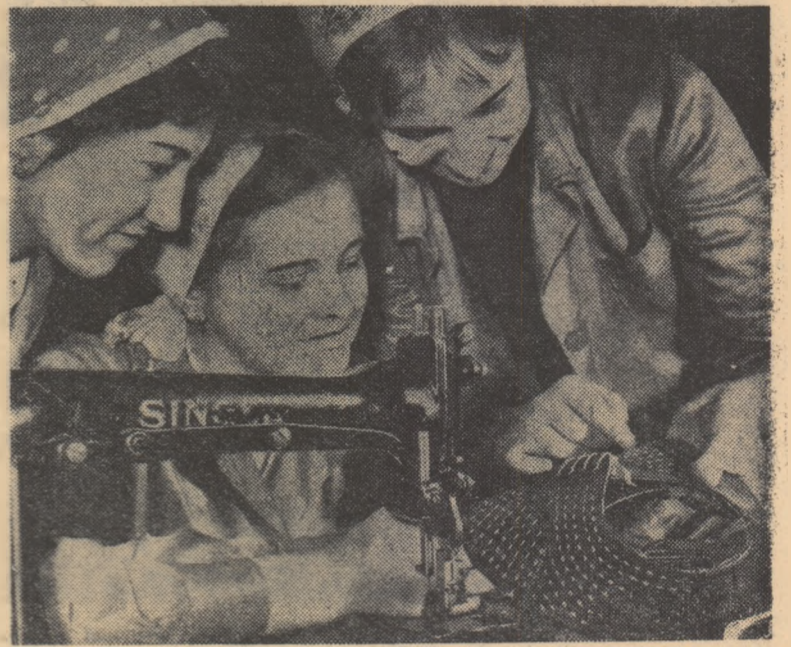
de specialitate care vor fi recomandate pentru studiul individual al elevilor-maștri și redactează scurte îndrumătoare cu privire la felul cum trebuie folosită în studiu fiecare lucrare recomandată.

Vom căuta, de asemenea, să sprijinim activitatea inovatoare a viitorilor maștri. În această privință are un rol însemnat și exemplul personal al profesorilor. Un asemenea exemplu au dat și pînă acum mulți dintre profesorii școlii noastre. De exemplu, ing. M. Filote, în fruntea unui colectiv de maștri din clasele unde predă, a introdus și experimentat în uzină o serie de noi mecanisme hidraulice pentru acționarea mașinilor-unelte. Inginerul I. Munteanu a experimentat cu elevii noi metode de presare a tablilor, iar inginerii H. Grigorescu și V. Stănescu analizează comparativ, pe baza ultimelor lucrări de specialitate, parametrii și caracteristicile celor mai moderne mașini-unelte și posibilitățile de mecanizare și automatizare a utilajului existent în uzinele de unde provin elevii-maștri. În anul școlar care începe vom intensifica activitatea noastră în această privință.

Asigurarea însoțirii cât mai adînci de către elevii noștri a tehnicii moderne în ramura construcțiilor de mașini și a industriei electrotehnice și înarmarea lor cu cunoștințe temeinice, pentru a fi în măsură să participe la producția nouă, vor constitui în acest an școlar veriga principală a muncii noastre. În această direcție se îndreaptă, deci, eforturile conjugate ale întregului colectiv didactic.

SILVIU BOCȘA

director adjunct al Grupului școlar „Steagul Rosu” — Orașul Stalin

Elevii Școlii profesionale de pe lângă uzina „Ianoș Herbak” din Cluj se sfătuiesc adesea pentru a găsi cele mai bune metode de lucru.

La Grupul școlar metalurgic „Unirea”

Pregătindu-se să întîmpine așa cum se cuvine deschiderea cursurilor, școlile profesionale și tehnice de pe tot cuprinsul patriei noastre și-au pus la punct localurile, reparîndu-le și amenajîndu-le acolo unde a fost necesar, completîndu-le și mobilierul, materialul didactic, bibliotecile.

Și la Grupul școlar metalurgic „Unirea” din Capitală, care pregătește muncitori de

diferite specialități, maștri pentru industria metalurgică și desenatori tehnici s-au făcut pregătiri intense pentru deschiderea anului școlar. Au fost amenajate două cabinete noi, dintre care unul pentru tehnologia metalelor, iar celălalt pentru electrotehnică. Materialul didactic al școlii a fost completat cu numeroase planșe noi, cu aparate și machete.

TOTUL ESTE PREGĂTIT

Și acum, ca și în fiecare an, înainte cu mult de deschiderea cursurilor, conducerea Școlii profesionale „Semănătoarea” s-a îngrijit să asigure localului o înfățișare plăcută; să înzestrezze cabinetele cu noi materiale necesare bunei desfășurări a muncii. La ora actuală școala scilicet de curățenie. Internatul și cantina sînt bine aprovizionate. În laboratoare și ateliere totul e în ordine. Mașinile, sculele, uneltele au fost curățate și recondiționate. Ca-

binetul de tehnologie a fost completat cu noi planșe și dispozitive. De asemenea, s-au completat trusele elevilor pentru atelierul de instructaj-școală.

Cadrele didactice și-au planificat lecțiile pentru primul trimestru. Acum se pregătesc să organizeze o ședință cu comitetul de părinți, la care se vor discuta probleme legate de prezența elevilor la cursuri, de comportarea lor etc.

Cînd lipsește spiritul de răspundere

Constanțin A. a venit la Școala profesională din Iacoveni, regiunea Suceava, hotărît să învețe meseria de mecanic de mînd. Ca el au venit mulți alți tineri.

Încă de pe băncile școlii de 7 ani Costică îndrăgise tehnica și visa să cunoască tainele mașinilor, să devină stăpînul lor. Dar între visul lui și realitatea de la Școala profesională din Iacoveni e oarecare diferență. Nu s-ar putea spune că profesorii și maștrii de aci ar avea ceva împotriva visului lui Costică. Numai că ei îl lasă să învețe meseria de capul lui, cum o ști. Se conduc, după cum se vede, după vorba veche care pretinde că „meseria nu se învață, ci se jură” și nu vor s-o desmîntă. Aceasta s-a văzut în special cu ocazia practicii de vară.

— Dacă meseria se jură — și-au zis profesorii de la școala din Iacoveni, în frunte cu directorul lor — de ce au nevoie Costică A. și colegii lui de o activitate sistematică și organizată, pe timpul practicii? Tot vor reuși ei să prindă cele ceva de la muncitorii din întreprinderea pe lângă care au fost repartizați.

Și, înțelegîndu-și astfel de socoteală,

au încheiat oamenii frumusele cursurile cu „conștiința datoriei împlinite”, au cerut pedagogilor din internat să fină evidența prezenței la practică — și pe-aci și-a drumul: unul în concediu, alții după diferite treburi personale.

Plan de organizare a practicii, plan tematic privind problemele ce vor fi urmările în timpul practicii, grafic de rotație a ucenicilor — astea sînt simple formalități, au considerat cadrele didactice de la Școala profesională din Iacoveni, ca „adversari” hotărîți ai oricărui „burocratism”. Instrucțaj pentru protecția muncii? Nici așa ceva nu au considerat că e necesar.

Și uite așa a fost „pregătită și organizată” practica de vară la Școala profesională din Iacoveni. Mai mult chiar, conducerea școlii și cadrele didactice au considerat că e inutil ca ucenicul să aibă caiete de practică și au renunțat la ele, considerîndu-le tot o simplă formalitate. Așa se face că e greu de stabilit cu precizie ce anume au lucrat ucenicii în perioada practicii de vară. Mulți dintre ei nu au efectuat decît cîteva lucrări, dintre care unele nici nu erau prevăzute în programă, asistînd deosebi la lucrările executate de muncitorii pe lângă care au fost repartizați și care, la rîndul lor, nici ei n-au fost în-

struși în mod special în vederea practicii.

Costică A., de pildă, a văzut cum se demontează și se montează un motor Diesel și a pîlît cîteva curățenii. Mai mult n-a reușit să „jure” în timpul practicii.

Întrebîndu-l ce va face totuși cînd va intra în producție, după absolvire, ne-a răspuns cu părere de rău că ceea ce n-a putut să „jure” în timpul practicii din școală va învăța după aceea în producție.

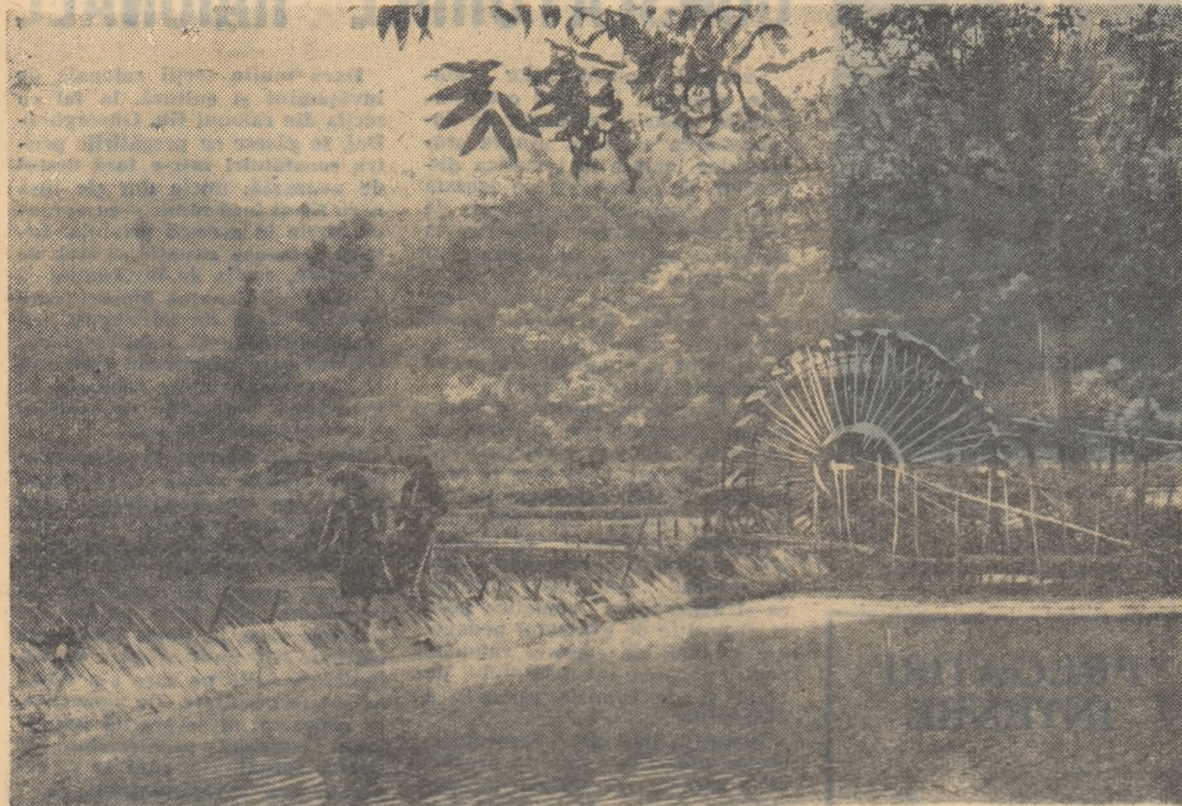
Poate că situația aceasta s-ar fi remediat la timp, dacă conducerea școlii ar fi fost ajutat să vadă că de încheiat este principul după care se conduce în instruirea practică a ucenicilor. N-a avut însă cine s-o ajute, deoarece un inspector din Ministerul Industriei Grele, care a vizitat școala în luna iulie, s-a ocupat numai de o serie de probleme în legătură cu munca administrativă în loc să controleze felul cum este organizată și se desfășoară practica de vară a ucenicilor.

Este necesar ca membrii colectivului didactic de la Școala profesională din Iacoveni să înțeleagă în sfîrșit că meseria nu se jură, ci se învață și că tocmai ei sînt cei cărora le revine sarcina de a-i instrui pe ucenici.

M. COSTIN

Ucenic de la Școala profesională de pe lângă uzinele „23 August” din Capitală executînd schițe după diferite piese de mașini.

„Noria”, mijloc de irigație specific regiunilor deluroase, apare deseori în peisajul vietnamez.

15 ani de la eliberarea Vietnamului

DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI VIETNAMEZ

recutul cultural al Vietnamului datează de milenii și pasiunea tradițională a poporului vietnamez pentru cultură este bine cunoscută. Dar jugul colonialist, care a apăsat asupra Vietnamului mai mult de 80 de ani, a menținut sistematic poporul în ignoranță.

După statisticile oficiale ale administrației franceze, în anul 1939-1940 — an așa-zis „prosper” — numărul elevilor din învățământul primar, împreună cu acel al elevilor de la cursurile numite „de penetrație școlară”, nu trecea de 400.000, iar școlile primare superioare și școlile secundare cuprindeau numai 5000 de elevi. În Universitate, unica instituție de învățământ superior pentru toată Indochina — adică pentru Vietnam, Laos și Cambodgia luate laolaltă — nu studiau decât 582 de tineri vietnamezi.

Învățământul din vremea aceea își pusese ca scop unic formarea unor agenți fideli regimului colonial și feudal. Limba franceză era limba oficială în învățământ. Cit despre limba vietnameză, aceasta era studiată în aceleași condiții ca oricare limbă străină, ca engleza sau spaniola, de exemplu.

După victoria revoluției din august 1945, prima sarcină a învățământului în R. D. Vietnam a fost de a lichida analfabetismul, de a forma oameni de tip nou, de a face învățătura accesibilă tuturor copiilor de vîrstă școlară, ca și tuturor adulților, fără deosebire de sex, de naționalitate, de situație socială și de credință religioasă. Limba maternă a devenit limba oficială în învățământ. Școala era chemată să răspundă cunoștințele științifice și tehnice înaintate și să le adapteze la realitatea vietnameză, să deschidă larg porțile sale păturilor muncitoare ale populației.

Președintele Ho Și Min a semnat, îndată după 2 septembrie 1945 — data proclamării independenței Vietnamului — o serie de decrete privind organizarea Departamentului învățământului popular de pe lângă Ministerul Educației, studierea obligatorie a scrierii latinizate a limbii vietnameze în toată țara și crearea a cel puțin unul curs de învățământ popular în fiecare sat și fiecare oraș. La un an și ceva după aceasta, la sfîrșitul lui 1946, fuseseră create 75.000 de cursuri de învățământ popular, cu peste 95.000 de profesori. Rezultatul acestora a fost alfabetizarea a 2.500.000 de oameni.

În timpul războiului de rezisten-

ță, poporul și cadrele de conducere au manifestat multă inițiativă pentru a învinge dificultățile, astfel încît lupta împotriva analfabetismului a continuat să crească în amploare. S-au ținut lecții la sate, în fabrici, în instituții, în organizațiile de masă, ca și pe șantiere și în armată. Rezultatele au fost dintre cele mai încurajatoare: de la victoria revoluției din august 1945 și pînă la restabilirea păcii (iulie 1954), în toată țara au fost alfabetizați 10.500.000 de oameni.

Pacea a creat noi condiții favorabile muncii de culturalizare a maselor. Planul de stat din 1956 a pus în fața poporului vietnamez și a Ministerului Educației sarcina de a lichida analfabetismul în întreg Vietnamul de Nord în timp de 3 ani. Ca urmare, de la încetarea ostilităților și pînă la 31 decembrie 1958 au fost alfabetizați 2.260.000 de oameni. Astfel, contrar celor ce s-au întîmplat în trecut, sub dominația franceză, când 95% din populația era analfabetă, în prezent 95% din populație știe să citească și să scrie.

Paralel cu lupta împotriva analfabetismului s-au organizat școli și cursuri pentru adulți. Rețeaua acestora crește mereu în pragă ca și la sate, în regiunile de cîmpie ca și în acelea de munte. De la victoria revoluției din august pînă astăzi 4.000.000 de oameni și-au completat instrucțiunea, ceea ce le-a permis să-și îndeplinească mai bine sarcinile. În momentul de față, 1.444.000 persoane urmează cursurile învățământului pentru adulți.

După victoria revoluției din august a fost reorganizat întregul sistem de învățământ, care nu mai răspundea sarcinilor noi. Începînd din 1950 s-a creat școala de cultură generală de 9 ani. Prin reforma din 1956 s-a creat un sistem unic al învățământului de cultură generală, școala de 10 ani. Înainte de a intra în clasa I-a copiii trebuie să urmeze o clasă preșcolară în care învață să scrie, să citească și să socotească.

De la revoluția din august pînă în prezent învățământul de cultură generală n-a încetat a se dezvolta. Numărul elevilor, care în anul școlar 1954-1955 era de 737.000, s-a ridicat la 1.117.000 în 1958-1959 și apoi la 1.522.000 în 1959-1960. În comparație cu perioada dominației franceze, numărul elevilor din învățământul elementar a crescut de peste trei ori, iar al celor din învățământul mediu de aproape 40 de ori.

În timpul colonialismului francez, tinerilor din rîndul poporului muncitor le era interzis, în practică, accesul în învățământul superior. De

la victoria revoluției din august porțile universității vietnameze au fost larg deschise acestor tineri. În anul 1956 s-au înființat o universitate, un institut politehnic, un institut de agricultură și silvicultură. În 1957 s-a deschis Institutul de arte, în 1959 Institutul de științe economice și financiare și Institutul pedagogic din Vinh, prima instituție de învățământ superior ce funcționează în provincie. Numărul studenților a crescut de la 900 în anul școlar 1954-1955 la 8.000 în 1959-1960, fără a mai lua în seamă mii de tineri care studiază în străinătate. Numărul cadrelor didactice din învățământul superior a crescut, de asemenea, de la 30 în anul școlar 1954-1955 la peste 900 în 1959-1960.

Alături de învățământul superior există o întreagă rețea de școli profesionale. Acest tip de școli, care nu cuprinde sub dominația franceză decât câteva rare unități, cunoaște, de la revoluția din august, o dezvoltare neîncetată. Numărul școlilor profesionale a crescut de la 8 în timpul războiului de rezistență la 10 în anul școlar 1955-1956 și la 37 în 1959-1960, iar numărul elevilor, care de abia treceau de 3000 în momentul restabilirii păcii, s-a urcat astăzi la aproape 18.000.

În cei 15 ani care au trecut de la revoluția din august s-au făcut eforturi susținute în vederea dezvoltării cantitative și a creșterii calitative a învățământului. Local educației în revoluția culturală, ca și în rolul pe care-l joacă aceasta în revoluția socialistă au căpătat o importanță tot mai mare.

Anul 1960 este ultimul an al planului trienal și, în același timp, anul care pregătește primul cincinal. Acesta va cunoaște, între altele noi realizări, o largă răspîndire a învățământului elementar, dezvoltarea simțitoare a numărului de elevi și de studenți, înființarea de școli medii și profesionale în toate marile centre ale Vietnamului de Nord și înființarea de instituții de învățământ superior în orașele mari, în provincii și în regiunile autonome.

Sub conducerea clarvăzătoare a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, cu sprijinul întreg al poporului și cu ajutorul acordat de țările surori, învățământul vietnamez va fi în stare să-și îndeplinească sarcina lui grea dar glorioasă de a forma oameni noi, de a participa la construirea socialismului în Vietnamul de Nord, la lupta pentru unificarea națională, la consolidarea păcii în Asia de Sud-Est și în întreaga lume.

Noul an școlar în Republica Socialistă Cehoslovacă

În fiecare an, la 1 septembrie, peste două milioane de elevi și studenți în ținută de sărbătoare ocupă sălile proaspăt zugrăvite ale școlilor și instituțiilor de învățământ superior din Republica Socialistă Cehoslovacă. Potrivit tradiției, ei aduc flori profesorilor lor, angajîndu-se să se pregătească conștiincios în tot timpul anului.

Dar în anul acesta, pe lângă elementul tradițional, deschiderea cursurilor cunoaște numeroase elemente noi. Este vorba de transformări organizatorice și de conținut profund, datorită cărora școala cehoslovacă va corespunde mai bine principalelor trăsături ale societății socialiste.

Pentru prima dată în anul școlar 1960-1961 elevii vor primi în mod gratuit manualele și rechizitele necesare, un dar care valorează peste 400 milioane coroane cehoslovace. Gratuitatea manualelor școlare, pe lângă faptul că va contribui la îmbunătățirea situației sociale a familiilor cu copii, va avea și importante efecte educative: copiii vor învăța să utilizeze cu simț de răspundere și cu economie materialele primite din partea statului, să aibă respect față de proprietatea colectivă. Gratuitatea manualelor școlare este unul dintre semnele viitoarei societăți comuniste, care urmărește să dea fiecărui după nevoile sale.

În noul an școlar se va realiza totodată, în mod definitiv, noul regim școlar. Se vor accentua elementele învățământului politehnic în toate domeniile, și în special la științele naturii. Școlile vor avea legături de colaborare mai strînse cu întreprinderile industriale și agricole, iar elevii se vor încadra mai intens în munca voluntară de folos obștească.

Nu cu mult înainte de deschiderea noului an școlar s-a încheiat discuția publică națională cu privire la învățământ, care a dezbătut problemele școlilor profesionale și tehnice, ale școlilor medii de cultură generală și ale școlilor medii pentru cei din timpul muncii. Discuțiile au avut loc în cercurile profesorilor, la ședințele cu părinții elevilor, în uzine, în institutele științifice, în organizațiile de masă și în special în sindicate. Pe lângă aceasta, Ministerul Învățământului și Culturii a primit numeroase propuneri individuale. În urma acestor discuții s-a hotărît, de pildă, ca în școlile profesionale care pregătesc viitorii muncitori calificați

să se dezvolte instruirea generală a tineretului. În mod proporțional va crește numărul de ore afectate pregătirii teoretice de specialitate, astfel ca din numărul total de ore afectate învățământului în școlile profesionale, 18,5% (pînă acum 15,5%) vor fi repartizate pentru obiectele de instruire generală, 18,5% (pînă acum 17,10%) pentru obiectele teoretice tehnice și 63% (pînă acum 67,4%) pentru lucrul practic de specialitate. Totodată s-a clarificat sistemul de învățământ din școala medie pentru oamenii muncii, școala care completează instruirea absolvenților școlilor profesionale, aducîndu-i la nivelul celor pregătiți în școli medii cu examen de maturitate. Această școală de tip nou, absolvită de oamenii muncii fără a ieși din producție, are o durată de trei ani și un program săptămînal de 18 ore. Primum an al acestei școli va avea un caracter pregătitor. Școlile vor fi organizate în special pe lângă marile uzine.

Problema absolvenților școlilor medii de cultură generală va fi și ea rezolvată. Aceste școli medii, cu o durată de trei ani, își pregăteau pînă acum absolvenții în special pentru învățământul superior. În prezent caracterul acestor școli se schimbă, astfel încît acei dintre absolvenții lor care nu vor urma mai departe cursurile învățământului superior și nici ale școlii tehnice de scurtă durată să se poată califica în timp scurt în domeniul mecanicii fine, al opticii, al industriei aeronautice etc. În acest scop, fiecare absolvent al școlii medii de cultură generală va primi, o dată cu diploma de absolvent, un act prin care i se va indica ce categorie de calificare poate primi dacă vrea să intre în producție. Pregătirea de bază în vederea obținerii categoriei de calificare se realizează prin studierea bazelor producției, cărora li se acordă prin planul de învățământ al școlii medii de cultură generală, săptămînal, două ore de teorie și șase ore de activitate practică.

Cu prilejul noului an școlar în Cehoslovacia au fost date în folosință zeci de clădiri școlare destinate în special școlilor elementare. A crescut și rețeaua instituțiilor extrașcolare, organizîndu-se mai multe cluburi de tineret, internate etc.

Adunarea Națională a Republicii Socialiste Cehoslovace va pune în discuție în anul acesta noua lege a învățământului, care va deveni piatră de temelie a viitoarei dezvoltări culturale.

De ce lipsesc în R.F.G. bani pentru școli și profesori

La posturile de radio ale R. F. Germane a răsunat nu de mult un semnal de alarmă. Vicepreședintele Bundestagului, C. Schmidt, deputat din partea Partidului Social-Democrat, a criticat situația precară a școlilor din Germania occidentală. După datele citate de Schmidt, în R. F. Germană învățământului îi lipsesc 63.000 de clase și se simte lipsa a 53.000 de învățători.

În anii de după război, unii conducători de la Bonn au încercat să amețească lumea cu cifre despre „miracolul vest-german”. Dar dividendele grase ale unor nu pot compensa mizeria celor mulți; noile clădiri truface ale băncilor nu pot face uitate cartierele mizere; barurile cu reclame strălucitoare nu pot ascunde situația tragică: în R. F. Germană lipsesc 63.000 de clase și 53.000 de profesori, sute și sute de mii de copii nu pot fi cuprinși în școli.

Guvernul de la Bonn nu găsește bani pentru școli, dar găsește în schimb bani pentru a-i răsplăti pe criminalii de război, cărora le aloacă tot felul de pensii

și ajutoare. Ați auzit de Goering? El personal (din motive de deces involuntar!) nu primește pensie, dar primește oamenii care l-au slujit cu credință: fostul lui adjutant Paul Körner (1500-2000 mărci pe lună), sau Oberführerul SS Erich Gritzberg, fost „referent personal” (1800 mărci pe lună), Dr. Martin Hellingner, specialist în scoaterea dinților deportaților, a primit, în afară de pensie, un ajutor de 10.000 mărci, iar fostul specialist în deportări de belgieni, Egert Reeder, un „ajutor” de 26.000 de mărci.

De ce vă plingeți, domnule Schmidt, că Germaniei Federale îi lipsesc 63.000 de clase și 53.000 de profesori? Doar banii tot pentru „profesori” sint folosiți — e drept, pentru un anumit fel de profesori — „profesori” pentru școala urii și a războiului, a crimei și a asasinatului în masă. 51 asemenea „profesori”, foști conducători nazisti, incasează în cursul unui singur an 805.000 mărci din bugetul federal. Atunci de unde bani pentru alți 53.000 de profesori?